

## Ο νεαρός Ιησούς στον Ναό

*Εδάφιο κλειδί: «Και  
είπε προς αυτούς· Διά τι  
με εξητείτε; δεν  
ηξεύρετε ότι πρέπει να  
ἦμαι εἰς τα του Πατρός  
μου;»  
— Λουκάς 2:49*

*Επιλεγμένα εδάφια:  
Λουκάς 2:41-52*

**ΟΤΑΝ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΗΤΑΝ**  
δώδεκα ετών, πήγε με τους  
γονείς του, τη Μαρία και τον  
Ιωσήφ, στην Ιερουσαλήμ για  
να γιορτάσουν τη «Γιορτή  
του Πάσχα», που ονομάζεται  
επίσης γιορτή των αζύμων.  
(Λουκάς 2:41,42) Αυτή ήταν  
μια απαίτηση σύμφωνα με  
τους Ιουδαϊκούς Νόμους.  
«Τρίς του ενιαυτού θέλει

εμφανίζεσθαι παν αρσενικόν σου ενώπιον Κυρίου του  
Θεού σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξῃ· εν τη εορτή των  
αζύμων, και εν τη εορτή των εβδομαδών, και εν τη εορτή  
της σκηνοπηγίας· και δεν θέλουσιν εμφανίζεσθαι ενώπιον  
του Κυρίου κενοί.» (Δευτ. 16:16) Η Μαρία και ο Ιωσήφ,  
όντες δικαίας καρδιάς, γνώριζαν τη σημασία της τήρησης  
των νόμων του Θεού όσο το δυνατόν καλύτερα, και έτσι  
έκαναν αυτό το ετήσιο ταξίδι από τη Ναζαρέτ στην  
Ιερουσαλήμ, μια απόσταση περίπου εξήντα μιλίων.

Όταν «τελείωσε η γιορτή», η Μαρία και ο Ιωσήφ  
ξεκίνησαν το ταξίδι της επιστροφής στο σπίτι τους στη  
Ναζαρέτ, μαζί με τους συγγενείς και τους φίλους τους. Ο  
μικρός Ιησούς έμεινε πίσω στην Ιερουσαλήμ, και επειδή  
τόσοι πολλοί ταξίδευαν μαζί πίσω στη Ναζαρέτ, η Μαρία  
και ο Ιωσήφ δεν κατάλαβαν ότι έλειπε από την ομάδα

μέχρι που ολοκλήρωσαν ένα ταξίδι ολόκληρης ημέρας. Έψαξαν ανάμεσα σε όλη την ομάδα και «μη ευρόντες αυτόν, υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ ζητούντες αυτόν», κάτι που απαιτούσε επίσης ένα ταξίδι μιας ημέρας. — Λουκάς 2:43-45

Αφού έφτασαν στην Ιερουσαλήμ, έψαχναν τον Ιησού όλη μέρα, χωρίς επιτυχία. Αυτή ήταν η τρίτη μέρα που ο Ιησούς έλειπε από την οικογένειά του. Τελικά, «και μετά τρεις ημέρας εύρον αυτόν εν τω ιερῷ καθήμενον εν μέσῳ των διδασκάλων και ακούοντα αυτούς και ερωτώντα αυτούς. Εξίσταντο δε πάντες οι ακούοντες αυτόν διά την σύνεσιν και τας αποκρίσεις αυτού». — εδάφια 46, 47

Η Μαρία, αν και ευγνώμων και ανακουφισμένη που ο γιος της βρέθηκε ασφαλής και καλά στην υγεία, του είπε: «Τέκνον, διά τι έπραξας εις ημάς ούτως; ιδού, ο πατήρ σου και εγώ καταλυπούμενοι σε εξητούμεν.» (εδ. 48) Αυτή ήταν μια φυσική και λογική αντίδραση από έναν ανήσυχο γονέα, ειδικά αν σκεφτεί κανείς ότι ο Ιησούς ήταν μόνο δώδεκα ετών.

Η απάντηση του Ιησού, που καταγράφεται στο εδάφιο-κλειδί μας, ήταν αρκετά εκπληκτική. Στην ουσία, υπενθύμισε στη μητέρα του ότι ο Ναός στην Ιερουσαλήμ είναι το πρώτο μέρος που θα έπρεπε να σκεφτούν να τον ψάξουν. Η Μαρία είχε ενημερωθεί από έναν άγγελο, ακόμη και πριν από τη γέννηση του Ιησού, ότι επρόκειτο να είναι «ο Υιός του Θεού» και ότι «η βασιλεία του δεν θα έχει τέλος». (Λουκάς 1:31-35) Επομένως, θα έπρεπε να είχε συνειδητοποιήσει ότι από πολύ μικρή ηλικία, ο Ιησούς θα είχε μεγάλη επιθυμία να μάθει όσο το δυνατόν περισσότερα για το σχέδιο του Θεού, τις ευθύνες του ως Ιουδαίος που γεννήθηκε κάτω από τον Νόμο και ποιο ήταν το θέλημα του Θεού για αυτόν. Πόσο κατάλληλο ήταν για τον μικρό της γιο να κάθεται στα πόδια των δασκάλων στον Ναό, απορροφώντας τον πλούτο των

πληροφοριών που παρείχαν.

Ο Ιησούς συνειδητοποίησε ότι, αν και ήταν σημαντικό γι' αυτόν να αποκτήσει όσο το δυνατόν περισσότερη γνώση και κατανόηση των σχεδίων και των σκοπών του Θεού σε νεαρή ηλικία, ήταν σωστό να υποτάσσεται στους γονείς του μέχρι να ενηλικιωθεί. Έτσι, η περιγραφή αναφέρει: «Και κατέβη μετ' αυτών και ήλθεν εις Ναζαρέτ, και ήτο υποτασσόμενος εις αυτούς. Η δε μήτηρ αυτού εφύλαττε πάντας τους λόγους τούτους εν τη καρδία αυτής. Και ο Ιησούς προέκοπτεν εις σοφίαν και ηλικίαν και χάριν παρά Θεώ και ανθρώποις.» —Λουκάς 2:51,52. ■